

[Landbrugsministeren.]

sat til at varetage, men samtidig har den en Forpligtelse til at, paase, at den Sagfører, der optræder paa Regeringens Vegne, ikke fremfører Ting, der er i Strid med en afsagt Højesteretsdom efter min og Regeringens Opfattelse, der altsaa ikke falder sammen med Lensbesiddernes.

Det ærede Medlem omtalte dernæst det Indlæg, som Højesteretssagfører Kemp havde fremsat for Vurderingsraadet, og om hvilket det ærede Medlem sagde, at det siger det rigtige, det strider ikke mod Højesteretsdommen. Derfor har jeg ogsaa godkendt det første Gang og har paalagt — ikke jeg personlig, men Regeringen — ham at fastholde det for Over-Skyldraadet.

Jeg forstaar fremdeles ikke, hvad det er, de Herrer egentlig vil i denne Sag. Hvad der er sket i Over-Skyldraadet, hvilke Referater der er givet derfra, hvor jeg ikke har været til Stede og ikke har kunnet tage til Genmæle, og hvilke Skrivelser de Herrer indbyrdes har udvekslet med hinanden, har jeg ingen Indflydelse paa og intet Kendskab til og paatager mig intet som helst Ansvar for. Det overlader jeg ganske til Over-Skyldraadet selv. Jeg har overfor Offentligheden, da disse Skrivelser kom frem, sagt, at det var fuldstændig grebet ud af Luften alt sammen, og denne Udtalelse fastholder jeg.

Lundberg: Jeg vil bare gøre Ministeren opmærksom paa, at der er ikke Tale om indbyrdes privat Udveksling af Skrivelser mellem Over-Skyldraadets Formand og mig. Her er Tale om en officiel Erklæring, en Erklæring, som pure gaar imod det, Ministeren her har fremført. Den højtærede Minister maa offentligt tage Afstand fra Professor Bentzon. Det har han for saa vidt gjort allerede fra denne Plads nu, men han har ikke gjort det før i Dag.

Det er jo rigtigt, at selvfølgelig har den anden Part i Sagen, Staten, Ret til at opretholde Kravet om Kendelse i Sagen. Det er slet ikke derom, Striden staar. Men Ministeren sagde i sin første Tale, at naar Professor Bentzon var kommet til dette Møde, var det paa egen Anmodning. Nu har vi dog faaet en lidt anden Forklaring, og den Forklaring, den højtærede Minister nu har givet, var ikke, at Professor Bentzon var til Stede efter eget Initiativ. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Hvornaar har jeg sagt det?). Det sagde Ministeren i sin første Tale. Men maa jeg ikke til Slutning sige til Ministeren, at for det første strider det Referat, han nu har givet af dette Mødes

Tilblivelse, fuldstændig imod Professor Bentzons Oplysninger; og hvis der skal være Tale om nogen Ejendommelighed i denne Sag, ligger den deri, at den højtærede Minister har villet blande sig i Vurderingsraadets Arbejde. Og det paastaar jeg. (Modsigelse fra *Landbrugsministeren*). Ja, men vil Ministeren ikke staa op her og svare mig paa, hvilken Hensigt han da havde med at kalde Over-Skyldraadets Formand til sig og overfor ham som Raadets Formand udtrykke som sin Mening, at Vurderingerne burde forhøjes? Vil den højtærede Minister ikke svare mig paa det?

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg har nylig sagt, at jeg har ikke kaldt paa Over-Skyldraadets Formand. Finansministeriet opgav til Mødet selv sine Embedsmænd, og derfra havde man først meddelt, at Formanden vilde komme. Senere sagde han, at han ikke kunde komme; og da han derefter sagde, at han nu havde ordnet det saadan, at han alligevel kunde komme, gjorde jeg ham opmærksom paa, at det var maaske lige saa godt, at han blev borte. I mine Bemærkninger har jeg aldeles ikke gjort Forsøg paa at paavirke Over-Skyldraadets Formand. Men jeg har ved Slutningen af Mødet forhandlet med Højesteretssagfører Kemp om den Procedure, han skulde føre paa Regeringens Vegne. Der er jo mange Enkeltheder, der kan forhandles ved en saadan Lejlighed; men Resultatet er blevet det, som jeg Gang paa Gang har meddelt fra denne Plads.

Lundberg: Jeg vil kun endnu en Gang henholde mig til, hvad Over-Skyldraadets Formand offentligt har erklæret, at jeg har refereret hans Udtalelser i Raadet sandfærdigt. Dernæst vil jeg paastaa, at naar den højtærede Statsminister overfor Raadets Formand udtrykker som sin Mening, at Vurderingerne bør forhøjes, er der kun en eneste fornuftig Mening dermed, nemlig at han ønsker, at dette hans Syn skal føres videre til Raadets Medlemmer og naturligvis gøre sin Virkning dér. Ellers er det hele jo fuldkommen haabløst. Og den højtærede Minister har gjort dette, det staar fast; det vil Ministeren ikke kunne benægte.

Olufson: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den højtærede Ministers Svar til mig, idet det ærede Medlem Hr. Lundberg har klargjort, at den højtærede Minister sidder i Saksen og bliver siddende dér. Og for saa vidt kunde jeg godt have afholdt mig fra at tage Ordet, hvis der ikke fra